

Τίτος (Πατρίκιος; Ένας μεγάλος ποιητής και υπέροχος άνθρωπος

Media: ΠΑΤΡΙΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ Page: 8 Published at: 17-03-2025
Author: Surface: 660.88 cm² Circulation: 0
Subjects:

ΕΤΣΙ ΕΙΝΑΙ...
ΑΝ ΕΤΣΙ ΝΟΜΙΖΕΤΕ...

Τίτος Πατρίκιος: Ένας μεγάλος ποιητής και υπέροχος άνθρωπος

Με ιδιαίτερη χαρά διάβασα το βιβλίο «ΤΙΤΟΣ ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ, μια άκρη της αλήθειας να σηκώσω» από τις εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ, έναν εκδοτικό οίκο που μας έχει μέχρι τώρα προσφέρει πολύτιμα έργα, έχει βοηθήσει στην πνευματική μας καλλιέργεια και στη διεύρυνση της παιδείας μας, που φυσικά αδυνατεί να υπηρετήσει το οργανωμένο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Συγγραφέας του είναι ο Γιώργος Αρχιμανδρίτης, που είναι δημιουργός ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών παραγωγών. Είναι διδάκτωρ συγκριτικής γραμματολογίας της Σορβόνης και συνεργάτης της δημόσιας γαλλικής ραδιοφωνίας. Αντίστοιχες εργασίες του έχουν εκδοθεί για τον Μίκη Θεοδωράκη, τον Θόδωρο Αγγελόπουλο, τη Μελίνα Μερκούρη κ.ά.

Έχοντας πολλά χρόνια υπηρετήσει το ραδιόφωνο γνωρίζω πόσο δύσκολο είναι να κατορθώσεις να αναδείξεις σε μια συνέντευξη την προσωπικότητα, τη ζωή και το έργο του καλεσμένου σου. Ακόμη δυσκολότερο είναι με πολύ κόπο να συμπυκνώσεις και να οργανώσεις το υλικό σου, ώστε να αναδειχθούν τα ουσιώδη και καίρια που θα ενταχθούν σε ένα βιβλίο. Ο Γιώργος Αρχιμανδρίτης πέτυχε απολύτως τον στόχο του.

Ο Τίτος Πατρίκιος ανέκλιμα μαζί με τον Άρη Αλεξάνδρου και τον Μανόλη Αναγνωστάκη στην πρώτη μεταπολεμική γενιά. Μια γενιά που στην εφηβεία της ζήτησε τη γερμανική κατοχή και τον εμφύλιο. Συμμετείχε ενεργά στον αντιστασιακό

Του φιλόλογου **Ζαχαρία Καραταράκη**

δράση πληρώνοντας ακριβό τίμημα με εξορίες και σκληρές καταδικές. Τα βιώματά τους αυτά και η αγωνία τους να υπηρετήσουν το δράμα τους για έναν καλύτερο και δίκαιο κόσμο αποτυπώνονται στο πλούσιο ποιητικό και πεζογραφικό τους έργο. Αποτυπώνονται παράλληλα με την πίκρα τους και την απογοήτευσή τους από τον δογματισμό και την αποστέωση της κομματικής ηγεσίας με την οποία εγκαίρως διαφώνησαν και διαφοροποιήθηκαν.

Δεν χρειάζεται να επεκταθώ γιατί έχουν πολλά γραφτεί για την περίοδο εκείνη. Υπνέτησαν την τέχνη τους και ύψωσαν τη φωνή τους σε δύσκολους καιρούς χωρίς συμβιβασμούς, αρνούμενοι να την μετατρέψουν σε φθηνή προπαγάνδα με τον περίφημο σοσιαλιστικό ρεαλισμό.

Με τον Τίτο Πατρίκιο μας συνδέει μακρόχρονη φιλία και η μορφή και το έργο του με έχουν διδάξει πολλά. Ιδιαίτερα πόσο δύσκολο είναι να κρατήσεις την ανθρωπιά σου και να έχεις τη γενναιότητα να αναθεωρείς και να στέκεσαι κριτικά σε ιδέες και απόψεις που υπηρετήσουν διακινδυνεύοντας κάποτε και την ίδια σου τη ζωή. Ο Τίτος Πατρίκιος κατόρθωσε με το έργο του να επιτύχει εκείνο που με αγωνία εύχεται ο Γιώργος Σφεφέρης στο ποίημά του «Ένας γέροντας στην ακροποταμιά».

Δε θέλω τίποτε άλλο παρά να μιλήσω απλά, να μου δοθεί ετούτη η χάρη.

Γιατί και το τραγούδι το φορτώσαμε με τόσες

Ο Τίτος Πατρίκιος με τον Ζαχαρία Καραταράκη και τις δύο κόρες του

μουσικές που σιγά σιγά βουλιάζει και την τέχνη μας τη στολίσαμε τόσο πολύ που φαγόθηκε από τα μαλάματα το πρόσωπό της κι είναι καιρός να πούμε τα λιγοστά μας λόγια γιατί η ψυχή μας αύριο κάνει πανιά.

Σταθμός στη ζωή του υπήρξε η γνωριμία του με τον Γιάννη Ρίτσο στην εξορία. Εκείνος τον έπεισε ότι «η ποίηση δεν είναι μια συναισθηματική μικροσκοπική ενασχόληση που αποσπά τους ανθρώπους από τον αγώνα», αλλά αποτελεί μεγάλη κοινωνική προσφορά. Ομολογεί επίσης την αγάπη του για τον Καρυωτάκη, τον Καβάφη, τον Σφεφέρη κ.ά. Οι συνομιλίες με τον Τίτο Πατρίκιο του Γιώργου Αρχιμανδρίτη αρθρώνονται σε οκτώ ενότητες μετά τον πρόλογο. Οι αρχικές συνδόν-

ται με τη ζωή και τις πρώτες του ποιητικές εμπειρίες και στις τελευταίες διατυπώνονται οι απόψεις του για την ποίηση, την αλήθεια και τον χρόνο. Με αυτόν τον τρόπο έχουμε μια σχεδόν πλήρη εικόνα για τον ποιητή και το έργο του. Είναι συνομιλίες που κράτησαν από το 2007 μέχρι το 2022. Για τον Τίτο Πατρίκιο έχουν γραφτεί πολλές κριτικές, έχει επίσης δώσει πολλές συνεντεύξεις, αλλά το βιβλίο αυτό είναι γραμμένο με πολλή αγάπη και μας δίνει μια εικόνα καθαρή και ουσιώδη που αποτελεί ένα μάθημα ζωής. Θα παραθέσω μόνο δύο αγαπημένα μου ποιήματά του.

Ρόδα αειθαλή
Η ομορφιά των γυναικών που άλλαξαν τη ζωή μας βαθύτερα κι από εκατό επαναστάσεις δε χάνεται, δε σβήνει με τα χρόνια όσο κι αν φθείρονται οι φυσιογνωμίες όσο κι αν αλλοιώνονται τα σώματα. Μένει στις επιθυμίες που κάποτε προκάλεσαν στα λόγια που έφτασαν έστω αργά

στην εξερεύνηση δίχως ασφάλεια της σάρκας στα δράματα που δεν έγιναν δημόσια στα καθρεφτίσματα χωρισμών, στις ολικές ταυτίσεις. Η ομορφιά των γυναικών που αλλάζουν τη ζωή μένει στα ποιήματα που γράφτηκαν γι' αυτές ρόδα αειθαλή αναδιδοντας το ίδιο άρωμά τους ρόδα αειθαλή, όπως αιώνες τώρα λένε οι ποιητές.

Υμνώ το σώμα
Υμνώ το σώμα που πλάθει τη συνειδήσή μου που φυλάει σε μια κρυψώνα του όσα της ξεφεύγουν που γεννάει αισθήσεις, σκέψεις, τη μιλιάρη μου. Το σώμα που όταν χαθεί θα ζει μες στις δικές μου λέξεις αυτό που μου γέννησε και τη λέξη χρόνος γιατί χωρίς το ανθρώπινο κορμί χρόνος δεν υπάρχει ή κι αν υπάρχει ποτέ δεν αποχτάει νόημα.

Υμνώ το σώμα που μ' αντέχει, δεν μ' έχει βαρεθεί δεν μ' έχει αποτινάξει από πάνω του το σώμα που ό,τι κι αν του κάνω με μεταφέρει, με μετακινεί, με κρατεί ορθό. Υμνώ το απόλυτο σώμα, το σώμα όλων, το δικό μου που με καλύπτει, μ' έχει σφιχτά αγκαλιάζοντάς το μαζί με μέρα θα τελειώσουμε.